”BOCKEN’S”

I. NUMMER

Medlemsblad

för

HÄLSINGE REGEMENTES
KAMRATFÖRENING

Begär alltid

HELSANS VICHY- SODA- SELTERS- VATTEN

Tel. 329 Mineralvattenfabriken Helsans Nya A/B i Gefle. Tel. 329

Kontrollant: Professorn Med. Dr. Greve Carl Th. Mörner.

BJÖRNKLÄDER

äro SEGSLITNA ARBETSKLÄDER

Allt i branschen

Erik Lindberg Färghandel A.-B.
Centralpalatset

DUX och **ORION**
radioapparater
köper Ni fördelaktigt hos
Axlunds Elektr. A.-B.
Staketgatan 42, Gefle
Telefon 456

LÄKEROL
– den gör gott, den!

Varumärket
för alla sportartiklar
hästhuvudet i hästskon
utgör en garanti för bästa svenska fabrikat.
Tillhandahålles i Sport- och Järnaffärer.
A/B Elof Malmberg
Gefle
Firman grundad år 1905.

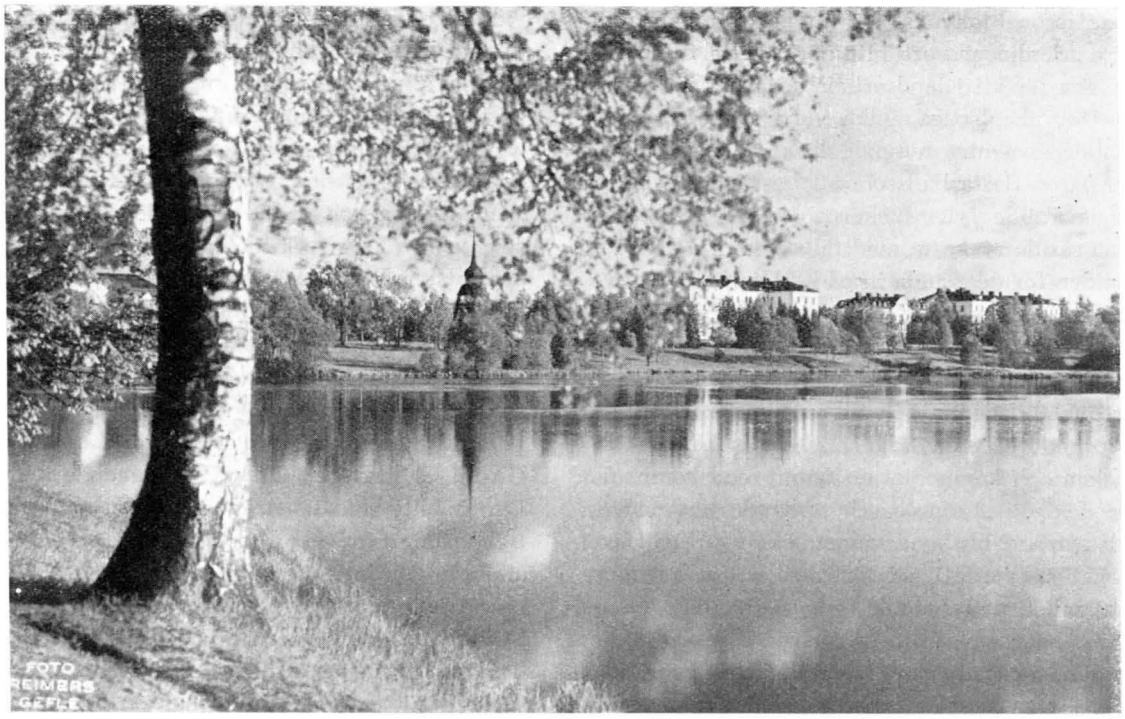
Andersson & Lundqvist A.-B.

Etablerad 1887 Skeppsklarerare Etablerad 1887
Befraktnings-, Speditions- & Kommissionsaffär.
Sjöförsäkringar. Magasineringar.
Belgiskt v. konsulat.
Telegrafadress: "LUNDQVISTS"
Telefoner: Utrikesavdeln.: 5, 111, 1125, 1211, 1411, 3911, 4303, 4511.
(i Lingeväljaresystem)
Inrikesavdelningen: 11, 1125, 1874,

Bocken

MEDLEMSBLAD
FÖR
HÄLSINGE REGEMENTES
KAMRATFÖRENING

1938 | UTGIVARE: ÖVERSTELÖJTNANT S. RYMAN

Hälsinge regemente, Kungsbäck

Regementets kamratförening.

Den samhörighet, som under indelningsverkets dagar förefanns mellan bygd och regemente och det kamratskap, som rådde inom ett regemente, har i våra dagar med dess ändrade former på många håll tagit sig uttryck i kamratföreningar vid regementena. Innan jag berör syftet med en dylik förening och de förhoppningar, som må knytas till densamma, är det mig angeläget kasta en blick tillbaka på det som varit.

Våra gamla indelta regementen voro på grund av sin organisation och sina avlöningsförhållanden samt sin rekrytering av befäl och meniga fast knutna till den bygd — det landskap eller län — inom vilka de voro uppsatta. Organisationen var given med de två bataljonerna och de åtta kompanierna, vart och ett utom Livkompaniet bärande namn efter huvudorten inom kompaniområdet. På sina boställen sutto i regel officerare och underofficerare och på sina torp manskapet av alla grader; mellan de årliga, korta mötena ägnade man sig åt jordbruk inom sin hemtrakt, och med hänsyn till var och ens duglighet blev man en förtroendeman inom kommun eller län. Förflyttningen från officersbeställningen till landshövdingeposten var förr icke ovanlig. Vare sig man skulle bliva officer, underofficer eller manskap, kom man i regel från regementets "stånd"; utsocknesmän togos kanske emot, men mer var det väl inte heller. En och annan regementsofficer gav kanske en gästroll på några år, och dessa främlingar voro ofta nog komna från gardesregementena för att i landsorten "göra karriär", som det hette. De värnpliktiga, vilka voro hemmahörande inom det till regementet hörande inskrivningsområdet, betraktades på de flesta håll som ett besvärligt påhäng, som till nöds kunde fylla luckorna i bakre ledet, då kompanierna skulle rycka ut med fältstyrka. Den korta utbildningstiden för dem ända in på seklets första år utnyttjades säkerligen icke med den planmässighet och det allvar, som nu är fallet.

Så var regementet fast knutet till hembygden och dess indelta personal till denna och till varandra. Korpralskapet blev en sluten enhet, där var och en kände varann på pricken och kompaniet en familj med kompanichefen som den allt styrande och ställande husbonden. För vår tids syn var husbondeväldet säkerligen patriarkaliskt, men det rymde i sig förtroende, uppskattning och omtänksamhet, utmynnande i ett oförlikneligt kamratskap. Växlingarna voro få och berodde huvudsakligen på den oundvikliga avgången vid uppnådd pensionsålder eller vid på grund av sjukdom eller annan orsak meddelat avsked. Vid soldats avgång tog son ofta arv efter fader; i officers- och underofficerskårerna tjänade led efter led av samma familj. Tjänsten anknöt sig icke endast till livet på heden under de korta mötena av skilda slag utan även till livet på roten. Till detta senare hörde så boställs- och torpbesiktningarna, vid vilka det kunde komma till nog så allvarliga duster mellan rotehållare och rotekarl om torpets ans och vård.

I ett dylikt regemente inträdde jag på seklets första år, och jag räknar det som ett av mina käraste och dyrbaraste minnen, att detta blev mig förunnat. Förhållandena voro de ovan tecknade, även om avlöningen i jord för officerare och underofficerare utbytts mot kontanta förmåner. Många sutto likväl på sina små herrgårdar eller hemman och ägnade sig som huvuduppgift åt jorden. Som stammande från en annan provins var jag utsocknes, men den blivande officeren fick likväl veta, att han en gång haft en förfader på regementet och att han dessutom var brylling med en kapten, vilket fick tjäna som förmildrande omständighet. Det må kanske i dag som dag är tjäna mig som en fördel, att denne förfader även varit officer på Hälsinge regemente.

Den, som under några år fått följa livet i helg och söcken, på heden och på roten vid ett dylikt regemente, han glömmer det icke, och vid alla voro förhållandena i stort sett ensartade. Var tog sig samhörigheten och kamratskapet vackrare uttryck än vid en generalmönstring, då avsked togs av dem, som avgått ur tjänsten, vid avtackningen av en pensionerad eller befordrad kompanichef, vid de de traditionella midsommarfesterna med dans och upptåg, då släkt och vänner i täta skaror från när och fjärran infunno sig. Jag minns ett yttrande av en nu bortgången civil försvarsminister, som bevistade den dag, då regementet tog avsked av sin gamla, tyvärr nedlagda mötesplats. Dit hade samlats avgångna och i tjänst varande, gamla och unga. Då föllo orden: Nu först förstår jag, vilken verklighet, som ligger i Edert tal om kamratskap. Han dröjde sig också kvar över en hel dag mer än avsett i vår krets.

Inom ett dylikt regemente behövdes ingen kamratförening, ty denna fanns i regementet och detta var genom sin militära och civila gärning bundet vid bygden. Med 1901 års härordning började avvecklingen av vårt från Gustaf II Adolf och Carl XI stammande indelningsverk. Den indelte soldaten trädde tillbaka och den värnpliktige trädde fram för att göra sig skickad att i allvarets stund kunna fullgöra den högsta medborgarplikten. Dessa värnpliktiga vid ett infanteriregemente hörde väl till bygden, ty regementet fick dem från inskrivningsområdet, men av många skäl, politiska och icke politiska, om vilka det här icke skall ordas, kände de värnpliktiga efter tjänstgöringens slut ingen egentlig samhörighet med regementet. Väl försvunno snart nog ur minnet de utståndna besvärligheterna och de — med rätt eller orätt — befälet tillvitade övergreppen; kanske en och annan

"hjältedat" i stället framträdde i förklarat skimmer, ett knutet vänskapsband bröts måhända icke heller med utryckningen. Men samhörigheten mellan bygd och regemente samt inom detta var, om icke borta, dock icke densamma som tidigare. Slutenheten i befälsrekryteringen fick dessutom vika för kravet på den dugligastes rätt, kaserneringen till städerna försvårade den sammanlevnad, som mötesplatsen nödvändiggjort.

Den uppflammande skräcken för världskrigets spöke med därav följande försvarsvänlighet efterträddes efter fredssluten snart av ett inom allt bredare lager av vårt folk uppställt krav på nedrustning eller avrustning. Förståelsen mellan befälet, som i sin gärning fullgjorde sin plikt mot fosterlandet, och den stora massan av de värnpliktiga minskades. Kasernen blev en sluten fyrkant inom ett för befolkningen som oöverstigligt ansett staket. Så befrämjades icke samhörigheten mellan befäl och trupp, icke heller sambandet mellan bygd och regemente.

De senaste årens händelser, utom och inom landet, hava ändrat den av mig tecknade bilden. Här är icke platsen att utreda varför, utan endast att med glädje och tacksamhet konstatera förhållandet. Genom denna omsvängning i inställningen till försvarsväsendet har det här liksom annorstädes ansetts möjligt att genom kamratföreningar åter uppbygga fast under andra former det som en gång varit. Föreningens ändamål är därmed givet, men skall jag likväl till sist beröra detsamma.

Regementet är icke blott dess officerare, underofficerare och underbefäl samt de värnpliktiga, som fullgöra sin tjänst, utan bakom dessa stå också alla de, som vid mobilisering skola rycka in för att bilda det fältstarka förbandet. Det är med dem, som vi genom kamratföreningen vilja komma i förbindelse, det är dem, som vi därigenom vilja knyta till regementet, så att detta blir den enhet, som i farans stund kan fullgöra sin plikt.

Regementets fana är det högsta uttrycket för dess traditioner, ty denna bär sömmade på de blågula fälten bilden av den upprättstående bocken, regementets symbol, och regementets segernamn: *Warschau 1656, Fredriksodde 1657, Tåget över Bält 1658, Lund 1676, Landskrona 1677, Narva 1700, Düna 1701, Jacobstadt 1704, Gemäuerthof 1705, Gadebusch 1712,* vittnande om regementets trogna pliktuppfyllelse i allvarliga tider. Om dylik pliktuppfyllelse talar också den i regementets ägo varande enastående samling medaljer för tapperhet i fält, tilldelade forna hälsingesoldater under Gustaf III, Gustaf IV Adolf och Karl XIII. Regementets traditioner, symboliserade av dess pliktuppfyllelse mot konung och fädernesland, bör vara kamratföreningen en särskild anledning att vårda. Denna vård skall bidraga till att aktningen för det dagliga arbetet inom regementet även stegras och befästes.

Inom regementet skall var och en med nit och trohet uppfylla alla de plikter, som honom åläggas. Genom sin kroppsliga och andliga resning kan hälsingesoldaten under utbildningsarbetet liksom tillförne i krig vara ett föredöme — som soldat och som kamrat. Förståelsen för och uppskattningen av vars och ens gärning, fullgjord till det yttersta av förmågan, kan och bör leda till, att regementets personal, i tjänst och ur tjänst, förenas i ett gott kamratskap, som genom de årliga sammankomsterna med kamratföreningen stärkes och fördjupas.

Regementet, som årligen mottager manlig ungdom för att bibringa denna militär utbildning, står för denna ungdom, dess fostran och uppträdande icke blott i ansvar inför högre myndighet utan också inför denna ungdoms föräldrar och målsmän. Övergången från den invanda vistelsen i hemmen till livet vid regementet med dess stränga regelbundenhet, dess fordran på punktlighet, ordning och anpassning synes mången som ett allvarligt ingrepp i hans oförytterliga "fri- och rättigheter". Kasernlivet, dess faror och dess farlighet, har också målats i mörka färger. Det bästa medlet för undanrödjandet av missuppfattning och misstag är att låta vad som sker inom kasernen vid den militära undervisningen liksom vid all annan undervisning i skola eller annorstädes vara något, som var och en kan få taga del av.

Isoleringen har otvivelaktigt på senare år minskat, vartill den fria idrotten i sin mån bidragit. Soldathemsverksamheten har också övat ett gott inflytande. De obligatoriska landstormsövningarna komma säkerligen att göra sitt i berörda hänseende, enär regementets personal genom dem får tillfälle att sammanträffa med värnpliktiga, som redan fått en fast ställning i samhället. Jag vill icke underlåta att i detta sammanhang påvisa betydelsen av att regementets personal, som i sina utbildningsanstalter i huvudsak blir militärt skolad, sättes i tillfälle att vinna kännedom om bygden och dess befolkning, dess ekonomiska och sociala förhållanden, ty detta är i dag en betingelse för utövande av undervisningskallet av vad slag det vara må. I den mån medel stå till förfogande anordnas också kurser vid regementet i detta syfte. Genom sin verksamhet kan också kamratföreningen utan tvivel i många avseenden bidraga till att minska isoleringen och närma bygd och regemente.

I korta drag har jag antytt kamratföreningens ändamål i anslutning till verksamheten vid regementet. Förståelsen för bildandet av föreningen, visad genom personliga insatser samt genom skänkta medel från enskilda och föreningar synes mig vittna om att tanken på bildandet av densamma vunnit anklang ute i bygden, och att vi med tillförsikt kunna gå till verket. Sedan så skett på regementets dag den 14. augusti må den förhoppningen uttalas, att alla krafter inom föreningen för framtiden må samverka till ett gott resultat.

Så hälsar jag Eder alla, nuvarande och förutvarande Hälsingesoldater, till vår första sammankomst.

G. EHRENBORG.

Ur mina tidigaste Mohedsminnen

Berätta något minne från Mohed — så lydde redaktionens order och jag satte mig att gräva i ungdomsminnenas skattkammare. Ett myller av originella personligheter, de allra flesta för länge sedan ingångna i skuggornas värld, ett kaleidoskop av glada, befängda, stämningsfulla eller högtidliga situationsbilder, alla mer eller mindre osäkra i färg och linjer till följd av årens nötning, det var vad som mötte mig där. Men när jag ville välja ut något särskilt att skildra, fann jag snart, att det allra mesta var av så rent personlig natur, att det knappast kunde ha intresse för andra än den mer eller mindre begränsade grupp, vars medlemmar själva varit med och kunde bejaka den ömsesidiga frågan: säg, minns Du den gången, då? — Allmängiltig var endast scenen för de skiftande uppträdena: den sandiga släta heden med sin inramning av torftig tallskog, det av generationers möda framlockade grönskande bältet mellan heden och lägerbyggnadernas långa rad; på deras andra sida, djupt nedsänkt under lägret, Florsjöns leende vattenyta och därbortom bergen, de oförgätliga bergen med sina ständigt skiftande dagrar. Den som nu tänker tillbaka på det liv, som vi förde på Mohed, kan icke undgå att reflektera över de naturliga omgivningarnas inflytande på människornas utformning. Samma starka kontrast, som naturen bjöd, mellan torftig, sträv vardaglighet och den rikaste, veka romantik, samma motsats präglade också det liv, som under sommarmånaderna levdes på Mohed.

Den som skriver dessa rader räknar numera såsom en av de gångna årens största tillgångar, att det beskärts honom att leva med några få år på det gamla indelningsverkets tid, innan ännu 1892 och 1901 års härordningar börjat sitt undermineringsarbete. Visserligen fanns på min tid ej längre den gamla boställsordningen för befälet och nog hade på ett eller annat kompani även för manskapet rubbningar börjat göra sig gällande ifråga om torptilldelningen, men detta kunde lika litet som beväringens 42 övningsdagar nämnvärt störa det indelta möteslivets förlopp.

Det var en vacker junieftermiddag år 1887, som en något förläst, något av studentfestligheterna utmattad, men framför allt en förvuxen sextonåring med klappande hjärta klev ur gästgivarskjutsen, som stannat utanför kanslibyggnaden, där officersvolontärernas rum var beläget. Jag kom ensam och visste varken ut eller in, till dess en fryntlig farbror — jag tror att det var dåvarande kaptenen Silverstolpe — varkunnade sig över mig och överlämnade mig i en underofficers vård.

Den övergång från familje- och skollivet, som nu blev den nybakade volontärens lott, var oerhört hård och oförmedlad. Den tidiga timmen för övningarnas begynnelse (kl. 6 f. m.), åtta timmars kroppsrörelse i det fria med det tunga 67-års geväret såsom så gott som ständig ledsagare och kraftiga stamrekyter som kamrater i ledet, och därtill ensamheten, som ökade trötthetens till gränsen för utmattning. Så pågick det i dagarna tre. På

Generallöjtnanten Carl Bror Munck.
Chef för Kungl. Hälsinge regemente åren 1882—1893.

slutet av tredje dagen sprang jag till sängs, så snart övningarna slutat, och somnade så tungt som endast en sextonåring kan göra det. Jag vaknade vid att dörren till rummet slängdes upp och en röst ropade: "Tjänare på Dig! Vill Du ha pannkaka?" Det var nuvarande majoren Swedlund, som gjorde sin entré inte bara i rummet, utan också på allvar i mitt liv. Han slog sig ner på sängkanten och vi slukade tillsammans pannkaksförrådet, som hans mamma skickat med. Från den stunden var övergångskrisen till militärlivet genomliden och en vänskap ingången, som varat och varar in i livets höst. Men därmed inleddes också ett kamratliv i den större kretsen av sällsport gedigen och hållbar art, sådant det kunde växa och bevaras endast på en indelt mötesplats.

Officersvolontärer och studentbeväringar fördes givetvis tillsammans på lediga stunder. Studentsnörena voro emellertid förbehållna de förra och det var ofta inte så lätt att särskilja de senare från de övriga beväringarna, särskilt som beväringsmötena av många betraktades mest som ett skojfriskt utstyrselstycke. Den tidens beväringsmundering utmärkte sig inte heller för någon särdeles elegans. Jag glömmer aldrig min häpnad en gång, då man föreställt mig för en figur, framförallt utmärkt av en alltför stor mössa, vilande på öronen, därunder baktill framstickande lingula hårtestar, framtill ett soligt ansikte med i någon mån finsk byggnad, större delen av händerna gömda i en alltför lång rockärm och byxorna flaggande högt ovanför kängskaften — och sedan upplyste mig om att mannen var ett lärdomsljus, som redan avlagt flera akademiska examina. Ingen av oss anade då, att framför oss stod en blivande Sveriges ärkebiskop och Hälsinglands — ja, kanske jag inte får säga skyddshelgon, men nog förefaller det för närvarande som om den helige Staffan skulle ha viss anledning att oroa sig

för konkurrensen. Det var Nathan Söderblom, med vilken jag så gjorde min första bekantskap.

Det var under mina tre första, lika sorg- som lönlösa underlöjtnantsår, som jag mera medvetet upplevde de typiska indelta förhållandena. Det var mycket exercis, mer eller mindre välförtjänt skäll, mera exercis, mera skäll, givet och mottaget som det borde, d. v. s. såsom en nödvändig del av tjänsten; därutöver rätt mycket gymnastik, något skjutning och en viss del fälttjänst, denna sistnämnda kanske mest värderad som omväxling och avspänning efter den strama exercisen. Det fanns två lärdomskällor, som av alla betraktades med stor respekt och som utövade stort inflytande på utbildningsprogrammen, nämligen infanteriskjutskolan och gymnastiska centralinstitutet. Den som senast genomgått någon av dessa lärdomsanstalter betraktades vid sin återkomst till regementet som en stor auktoritet, han rådfrågades av alla och årets små modärniteter i utbildningsväg tilllämpades överallt med andakt. Däremot hörde man under dessa första år ganska litet talas om krigshögskolan, vad det nu kunde bero på. Rätt betecknande är emellertid, att en av de gamla kamraterna, som från början omfattat mig med stor vänlighet, på fullt allvar sade upp den närmare bekantskapen med mig, när jag några år senare gick till krigshögskolan. Han ville inte veta av sådana där "lärda herrar".

Bland nyheterna från skjutskolan kom under denna tid också ett nytt avståndsmätningsinstrument, baserat på två små speglar med föränderlig vinkel sinsemellan. Det behövdes ju en del vana för att rätt hantera den nya apparaten och många fåfänga försök gjordes att skilja mellan syftandets mål och ovidkommande bilder i speglarna. Så kom en dag regementschefen i egen hög person för att sätta sig in i saken, teoretiskt och praktiskt. Det förra gick lätt, det senare visade sig mera besvärligt. Och som tålamodet icke var alltför stort slängde han rätt vad det var instrumentet från sig till den handledande officeren med utropet: "jag ser, f—n mig, inte annat än en stor röd näsa". Sade och gick under allmän glädje.

Chef för regementet var översten, sedermera generalmajoren, Carl B. Munck. Intelligent, livlig och befälskraftig, hade han en mångsidig erfarenhet i tjänsten såväl som i livet. Han började som infanterist, men gick omedelbart efter utbildningens slut över till artilleriet, där han stod kvar, till dess han inträdde i den då nybildade generalstaben. Sedan 1879 tillhörde han Hälsinge regemente, först som överstelöjtnant, därefter (från 1882) som regementschef. Gentemot de gamla representerade han det militära framsteget. Då han snart fann, att från deras sida föga hjälp vore att vänta, vände han sig resolut till den yngre delen av officerskåren för att få sina tankar realiserade. De gamla skakade på sina huvuden, men oss tog han med storm. Jag har endast en gång under min senare tjänstetid sett något liknande — det var vid Norrbottens regemente, då överste v. Arbin var dess chef — och jag minnes väl med vilka varma blickar vi följde den magra, något lutande gestalten, där han, iförd en obeskrivlig lägerrock av blårandsväv, som av oss vanvördigt benämndes "koftan", vandrade omkring på lägerplatsen och inspekterade där pågående arbeten.

Ty Moheds förbättrande och förskönande var hans stora intresse. Hans ställning som överadjutant hos konung Oscar II och den energi, varmed han förfäktade sin sak hos alla höga vederbörande, gjorde, att han fick pengar och tillåtelser, som annars varit svåra att få. Bland annat utverkade han medgivande att använda trupp för övningsplatsens utvidgning. Sedermera hann beväringen knappt försvinna från regementsmötena, förrän stubbrytning blev huvudsysselsättning under de återstående fjorton dagarna.

Munck var en uppfostrare som få. Han lärde oss att älska det gamla regementet, han inpräntade hos de unga, att ingen framgång vunnes utan träget arbete och att den, som gått in för ett yrke, också borde göra det bästa möjliga därav. Intresserad av sång, musik och dikt, uppammade han en ton inom officersmässen, som nog ofta avvek betydligt från den annars vid denna tid gängse. När musikkåren spelade för officerarna, fick den vara beredd på att uppspelning behandlades som repetition. Det hände mer än en gång, att regementschefen slog av mitt i ett nummer, sade ifrån hur det borde spelas och sedan lät numret spelas om. Inom kamratkretsen uppmuntrade han sången och i detta avseende kunde han räkna med hela officerskårens anslutning. Vi hade en mycket förnämlig dubbelkvartett och den fick inte ligga på latsidan. Man sade ute i armén, att den, som ville bli antagen vid Hälsingarna som officer, först måste underkasta sig sångprövning, men detta var lömskt förtal, som jag av egen omusikalisk erfarenhet kan intyga.

Sommaren 1892 förflyttades han till chef för II. arméfördelningen. Avskedsfesten i officersmässen var en av de mest stämningsfulla högtider jag varit med om.

Arméfördelningschefens inspektioner och generalmönstringen voro toppunkterna i möteslivet. Vi hörde då till VI. arméfördelningen och dess chef var den fina och vänliga generalmajor Björnstjerna. En gång skulle denne inspektera Delsbo kompani, vars chef var kapten Hahn, regementets "eleka herrn". Alla tjänstefria officerare stodo runt omkring för att lära av inspektionen. Generalen tog emot och bad att få se på handgrepp, som gevärsföringarna då kallades. Hahn saluterade och kommenderade: "Front åt andra ledet! Kompani helt om!" Därefter började han gevärsföringarna med kompaniets ryggar vända mot den inspekterande. Spänningen inför denna originella anordning växte, regementschefen såg ut, som han skulle explodera. Vad skulle nu generalen säga? Generalen sade bara: "Men kapten Hahn, kan jag inte få se karlarna i ansiktet?" Vilket han sedan änteligen fick. Med vad regementschefen efteråt sade till Hahn, det är en annan historia.

Jag skulle illa skiljas från min åtagna roll som minnestecknare, om jag icke till slut höjde ett leve för de äldre av det indelta underbefälet, dessa gamla, i alla skiften pålitliga distinktionskorpraler, på vilka en så stor del av den indelta tjänsten vilade. Inför denna socialt grundade auktoritet, som i egenskap av dagkorpral styrde hela kompaniet, ja, kompanichefen med ibland, förbleknade även en underlöjtnants självkänsla. Men förstod han att ställa sig, kunde han förvärva en trofast hjälpare och vän, inom tjänsten och ofta nog en bra bit därutom. Sannerligen, ett system, som fostrat män med sådana egenskaper, kan icke ha saknat inre värde. Det var tiden, som marscherat förbi det.

Erik Söderhielm.

KAMRATER EMELLAN:

När det gäller kläder gå vi till

CARL A. OHLSSON

DROTTNINGGATAN 23

A-B. GEFLE KOLIMPORT
(KOLBOLAGET)
KOL & KOKS
TEL. 1588, 1688, 4288, 4388

Svensk och utländsk
Litteratur

Pappershandel

Hallbergs Bokhandel

GEFLE Telefon 4121, 4221 GEFLE

Begär

GEVALIA-
BLANDNING

och Ni vet att Ni får
ett omsorgsfullt rostat,
doftande, gott kaffe.

Barackerna å Mohed.

INRYCKNINGSDAG TILL REGEMENTSMÖTET PÅ GAMLA MOHED.

Av nuvarande majoren och riksdagsmannen Nils Holmström har till "Bockens" förfogande ställts nedanstående dikt, vilken varit införd i Aftonbladets lantförsvarsnummer 2 den 6. oktober 1912.

Fanjunkare och sergeanter,
majorer, kaptener, löjtnanter
och annat befäl av allt slag,
och handräckningskarlar en binga
med brådska i lägret ses springa.
Det inryckningsdag är i dag.

Och heden är smyckad och vacker
med flaggor på hus och baracker,
och parken är krattad och fin.
På "Markis" där sopas och piskas
och skuras och tvättas och diskas
av flickor med väntande min.

Nu hörs det en trumma på heden.
Nu komma de. Slutna gå leden,
och heden den ryker av damm.
Nu komma de, komma de alla.
De skratta och skämta och tralla.
Med hållning och takt de gå fram.

Och stammen, den går uti täten
med hårt väderbitna anleten
och knappar i nyputsat skick.
Och efter beväringen traskar
med nattsäckar, knyten och askar
och "tjofaderalla" i blick.

Men nu blir det liv uti parken.
I flockar de ligga på marken,
och ömsom de springa omkring.
Där hojtas och hälsas och famntas,
och pluntor och snusdosor framtas,
Det bjuds överlag på allting.

Där byter man klockor och knivar
och gnabbas och småslåss och kivar
och snarkar en stund mellanåt.
Än spelas det kort i en klunga,
och än sitta några och sjunga
en visa till dragspelets låt.

Men småningom kommer befälet
och avbryter sången och spelet,
ty nu skall det inmönstring bli.
Var socken ställs upp och uppropas,
och sedan i grupper de hopas
en var till sitt kompani.

Och så, innan kvällsoln gått neder,
gå alla i blågula kläder,
soldat är nu varje karl.
Och tapto och "tystnaden" ljuda,
till nattro och drömmar de bjuda
den första av trettio da'r.

IZAL MOCCA blandning
är kaffet för finsmakaren
ISAAC WESTERGREN & CO. A.-B. GEFLE

Ovansjö Sockens Sparbank
Stiftad år 1861

Förvaltade medel . . kr. 10,456,946
Egna fonder . . . . . kr. 1,084.125

EMBOKA KAFFE
Till den smaken finns inte maken

Krigsmans erinran . . .

Såväl Landstormare som Beväringsmän göra naturligtvis sina inköp av
Järnvaror
hos

Jacob Wennberg
Gefle

Strömming
läcker mat
som uppskattas.

Ät mera strömming!

Insätt Edra besparingar i **Jordbrukskassorna,**
som mot högsta möjliga ränta emottaga insättningar å **Kapital-Sparkasse-** och **Checkräkning** samt beviljar kassornas medlemmar lån på fördelaktiga villkor. Insättarnes intressen äro absolut tryggade genom grunderna för kassornas bildande, genom avsevärda grund- och reservfonder samt genom partiell statsgaranti. *Tiden kräver ekonomiskt samarbete.*
Anslut Eder därför till jordbrukskasserörelsen!
Gävleborgs läns Centralkassa för Jordbrukskredit
Centralplan 5, Gävle. **Rikstelefon 4846.**

Oscar Åhman
Civil- & Uniformsskrädderi
Drottninggatan 28

Välj ut Edert tyg i mitt stora lager.

För alla Edra bankaffärer
Svenska Handelsbanken
29 kontor inom Gefleborgs län

Hur en värnpliktig upplever de första tjänstgöringsdagarna

Det är liv och rörelse på Gefle Centralstation. Det ena tåget efter det andra rusar in på bangården och av kliver massor av unga män. Varför denna invasion av ynglingar till Gefle stad? Frågan besvarar sig själv, när en myndig furir från Kungl. Hälsinge regemente stegar fram och säger till om uppställning. Ännu så länge kommenderas det inte. Det är inryckningsdag på Kungsbäck. Så bär det av uppför Drottninggatan till regementets kasern. Stämningen är mycket god och gamla roliga soldathistorier utbytas under glam och skämt man och man emellan. Solen skiner på de vita kasernbyggnadernas svarta tak, som nu sticka upp mitt i den ljuvaste sommargrönska. Inte litet imponerade göra vi, 1938 års värnpliktiga, vår entré på den kaserngård, där vi under några månaders tid skola drillas efter gammalt beprövat manér.

Vi ställas upp utanför gymnastiksalen och där stå vi och kunna intet annat. Väntetiden blir lång men inte tråkig. Snarare tvärtom. Vi passa på och skaka hand med våra "lumpkamrater", och snart äro vi inbegripna i livliga diskussioner om allt, som är aktuellt just nu. Infödingarna, som naturligtvis äro litet informerade i krigarlivets olika faser, utfrågas grundligt, men svaren smaka varken fågel eller fisk. Nu först ha ärade herrar officerare tid med oss. Mottagningen börjar. Så är det bara att stiga fram till bataljonschefen, som tilldelar värnpliktige soldaten nummer och namn det eller det kompaniet. Framme hos bataljonschefen står nu en ljus, kraftig pojke och någon citerar högt och tydligt: "Då trädde han fram, gulhårig, en yngling, en 20-åring". På befallning sträcker vi nu fram tassarna och lipar, under det att bataljonsläkaren passerar, och ett belåtet leende spelar på hans läppar, när ronden är avslutad. Det är friskt virke i de här pojkarna.

Men magen och kroppen tarvar också sitt, varför spelets matsignal hälsas med förtjusning. Regementets kök bjuder oss för första gången till bords. Vi förse oss med en bricka, som fylls med rikligt tilltagna och som vi senare få erfara, välsmakande rätter. Skulle någon storätare ändå inte bli mätt, så har han bara att "backa" och få mer. Kronan bjuder verkligen på både god och kraftig mat. Eller vad sägs om dagens matsedel? Smör och bröd, värmlandskorv med potatis, fruktsoppa. Därtill kommer ett stort glas sötmjölk. Har man rätt att fordra bättre? Kan man tänka sig bättre? Knappast! Man frapperas också av snabbheten i utspisningen. Den kvinnliga köksbetjäningen kan sin sak.

Färden går nu till respektive kompanier, där utdelning av uniformer och material äger rum. Passformen är inget vidare att skryta med, men verbet "lumpa" användas väl inte för ro skull. Den stela, tjocka, åtsittande kragen vinner ingens beundran. Allt har hittills verkat så tidsenligt, men uniformen tar bort en del av det goda intrycket.

Kl. 21,30. Taptot går. In på "luckorna" och uppställning vid sängarna. Avlämning och i säng. Kl. 22,00 går tystnaden. Tyst blir det emellertid inte förrän framåt midnatt. Man ligger och småpratar, om allt det nya, som så på en gång har trängt in i den regelbundna tillvaron. De flesta tycks trivas i den nya miljön. Men så är det också bra pojkar. Riktigt bra pojkar.

Kl. 6,15. Reveljen går. Några göra ansatser att stänga väckarklockorna, men det finns inga väckarklockor att utlösa sin vrede på längre. Andra gnugga sig i ögonen för att ta emot den traditionella kaffebrickan. Så småningom går det emellertid upp i allas medvetande, att vi inte längre äro hemma. Det är vår första morgon på Kungsbäck. Alla känna vi oss mer eller mindre litet stela i kroppens olika delar, efter att ha legat på hårdpackade halmmadrasser i en smal järnsäng en hel natt. Men efter några dagars friluftsliv "snusa" vi lika bra på halmen som hemma på mammas ejderdunsbolster.

"Vänster, höger, vänster, höger, ett, två, tre, fyra! Ta längre steg i teten! Sätt ner klackarna bestämt i marken! Se inte ner i backen! Se framåt! Upp med huvudet! Bättre armsvängning! Tänk på rättningen i sidled! Abrahamsson, gå inte och trippa som en liten flicka! Ta ut stegen! Ja, ungefär så här ska' det se ut! Nu går vi bra, pojkar! Vänster, höger, vänster, höger, ett och två!" Ungefär så låter temat de första dagarna. Svettiga och dammiga trampa vi fram och tillbaka på kaserngården. Det är drillning i äkta preussisk stil.

Människan lever enbart inte på bröd och vatten. Den behöver också en smula andlig kost. Varje tisdag och fredag hålles det korum. Hela regementet ställer upp i en U-formation mot kanslihuset, framför vilket musikkåren har tagit plats. Överstelöjtnant Ryman tar emot regementet och anbefaller korum. Musikdirektör Johnsson svänger taktpinnen och en vacker sommarpsalm ljuder ut över kaserngården. Psalmsången tystnar. Trumslagarpojkarna bilda med sina trummor ett altare till vilket regementspastorn träder fram och där hålles bön. Bönen efterföljes av ännu en psalm, varefter överstelöjtnanten kommenderar giv akt och utbringar ett kraftigt besvarat: Gud bevare Konungen och fäderneslandet. Överstelöjtnanten avlämnar regementet till regementschefen, som upplöser regementet i kompanier.

Liv-kompaniet inspekteras i dag av översten.

Regementschefen passerar utefter fronten.

— Vilken uniform har värnpliktig på sig nu?

— Sämre exercismundering, överste.

— Hur passar uniformen?

— Bra, överste.

— Har värnpliktig ingenting att anmärka på den?

— Något varm, överste.

Frågorna besvaras rappt och med hög röst, vilket regementschefen tycks värdesätta. Men så är också livkompaniets pojkar i en klass för sig själva.

Vad som är mest kännetecknande och som mest drager uppmärksamheten till sig vid ett regemente anno 1938, är det goda förhållandet mellan manskapet och befälet. Den kamratförening, som nu har bildats vid detta regemente, hoppas vi skall ytterligare befästa detta.

Erik Norsell,
vpl. vid Livkomp. 1938.

Utdrag
ur "Journal öfver laga syner och besigtningar m. m. å Kongl. Helsinge Regementes Boställen".

KAPTENS BOSTÄLLET vid Fernebo Compagnie FORS uti Fernebo Socken

1829 den 26te Augusti hölls Af- och Tillträdeshusesyn emellan Capitenen C. M. Tersmeden, afträdare, och Capitenen W: G. af Silén tillträdare. Bristerna upptogos till 51: Rgd 13. p 10. rst Bco.

1832 den 30. Julii Oekonomisk Besigtning. Bristerne befunnos till ett värde af 50: Rgd 2 p 5 rst Banco.

1835 den 30.Julii Oekonomisk Besigtning. Bristerne 39: Rgd 14 p. 8 rst Bco.

1840 den 12te October hölls Oekonomisk Besigtning, då bristerne å hus och ägor m. m. utom Skogen uppskattades till 77: Rdg 15. p. 8.; men Skogen befanns mycket medtagen genom Kolning, hvadan Konungens Befallningshafvande, uppå ChefsEmbetets anmälan, utfärdat vitesförbud emot all Slags åverkan derå, samt föranstaltat om åtal, vid vederbörlig Domstol, för derstädes befunna olofliga Kolning.

1845 den 14. Julii Oekonomisk Besigtning, då Bristerne uppgingo till 63: Rgd 8. p. Banco.

1850 den 28 Juni hölls Oekonomisk Besigtning, då bristerne uppgingo till 55 Rl 33 d: 4 rt hvarförutan åtskillige bristfälligheter förefunnos hvilka ansågos icke kunna genom reparationer botas; Och i anledning deraf kommer laga syn att under nästinstundande år förrättas.

1851 den 14 juni hölls laga Syn. Å Karaktershuset nödige ansedde reparationer, att genom Kongl. Krigs Collegium werkställas, skattades till 99 — 12 — 8—.

1852 den 19 Juli förrättades laga Af- och Tillträdessyn, emellan Herr Majoren W. G. af Sillén, Afträdare, och Herr Kapitainen S. P. Bergman, Tillträdare; hvarvid, utom åtskillige reparationer som af Kongl. Majt och Kronan å Karaktershuset bekostas skulle, öfrige reparationer och brister skattades till 291 Rl 30 d: 8 rst Bco.

1855 den 30 Juli förrättades laga Af- och Tillträdes-syn; Afträdare Majoren S. P. Bergman och Tillträdare Capiten G. Hülphers — Husrötan uppskattad till till 128 Rl 40 d: Bco.

1855 den Mars blef Karaktershuset i enlighet med Krigs Collegii föreskrift å auction försåldt.

1860 den 24. Julii hölls Ekonomisk Besigtning, dervid bristerna skattades till 375 Rd 41 öre Rmt.

1861 den 7. Augusti förrättades Laga Syn, då förslag till Skogsafverkning upprättades och förflyttning av fäbodehus bestämdes.

1862 den 26. Februari meddelade Konungens Befallningshavande och ChefsEmbetet Utslag ang. Hushållssättet med boställets Skog.

1862 den 15. Nov. Hölls Laga Syn, då Kostnadsförslag upprättades till Karaktershusets brädfodring.

1863 den 21. September hölls Laga Syn, dervid Tillstånd lemnades till nedläggande av Såginrättningen vid Sterte.

Kaptensbostället, Fors.

1866 den 12. Juli förrättades Ekonomisk Besigtning, dervid bristerna skattades till 232,35 Rmt.

1871 den 12 Juli förrättades laga Af- och tillträdessyn emellan Kaptenen och Riddaren Grawe Hülphers, afträdare, samt Kaptenen och Riddaren H. S. von Wolcker tillträdare, dervid bristande nybyggnad och eftersatte förbättringar skattades till 623 Rg.

1872 den 6 Mars utarrenderades bostället med Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd, på 20 års tid räknadt från Midfastan år 1872 till Rättaren Jacob Eriksson mot ett årligt persedelarrende af 12 K. f. 6 Kr Hvete, 40 K. f. råg, 60 K. f. Korn och 2 Ctr smör, jemte en årlig penningeavgift af 60 rdr rmt.

1876 den 25. Juli förrättades Ekonomisk Besigtning, dervid husrötan skattades till 91 Kr. 10 öre.

PROGRAM
för festen å Kungsbäck den 14 augusti 1938.

Kl.	10,00	Samling, varvid var och en går till det komp. o. s. v. där han tidigare tjänstgjort, musik.
»	10,30	Uppställning å kaserngården; parad för fanorna.
»	10,55	Avmarsch till fältgudstjänst i parken.
»	11,00—11,10	Regementschefens hälsningsanförande.
»	11,10—11,40	Fältgudstjänst.
»	11,40—12,00	Förbimarsch.
»	12,00—13,00	Kyrkkaffe, musik.
»	13,00—14,00	Sammanträde med kamratföreningen, som då förklaras bildad.
»	14,00—15,30	a) Exercis med trupp från olika epoker. b) Skjutning med granatkastare. c) Demonstration av moderna stridsmedel.
»	15,30—16,00	Musik.
»	17,00—18,30	Middag, musik.
»	20,00	Honnör för flaggan (flaggorna nedhalas).
»	20,15—22,30	Dans på dansbanan.
»	22,30	Tapto.
»	23,00	Tystnad.

MILITÄRGUDSTJÄNST

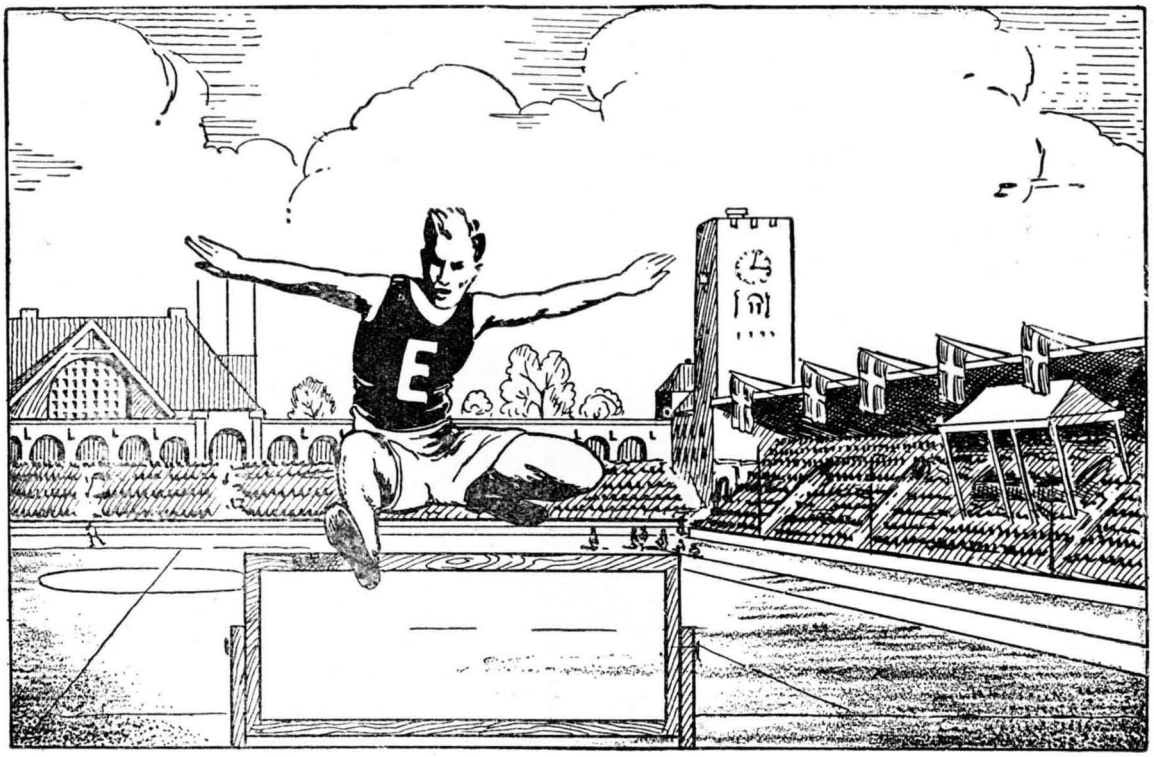
i traditionell stil

Bilderna hämtade från regementets firande av H. Maj:t Konungens 80-årsdag å Rådhustorget i Gefle.

Lundhs Foto

HÄRDAD OCH STARK UNGDOM

vill idrotten skänka oss. Den utgör en av motvikterna mot allt det inomhusarbete, som är oskiljaktigt från vårt moderna liv.

Den spänstige idrottsmannen likaväl som militären, som tränar sina muskler och sätter stål i viljan, bör icke försumma att vårda sin hud. Huden med sina otaliga porer är det, som skall utgöra en viktig utfartsväg för de utsöndringsprodukter idrottslivet framkallar.

Elfströms REPORIA Svavel-Tjärtvål

är det yppersta medlet att rena hudens porer och underlätta dess sunda verksamhet. Den avgiver ett behagligt och antiseptiskt verkande lödder, rikt på milda och välgörande svavel- och tjärsubstanser, som hålla huden i ypperlig kondition.

Håll huden ren och ungdomligt fräsch — använd dagligen

Säljes överallt
å 1: — krona.

A.-B. Elfströms Tekniska Fabrik
Gefle

Hur kamratföreningen kommit till.

Tanken att bilda en Kungl. Hälsinge regementes kamratförening är icke ny. Den har i åratal legat och grott. Först på hösten 1937 var man emellertid kommen så långt, att man kunde övergå från tanke till handling.

I början av december sagda år sökte man få tillsammans för föreningsbildandet intresserade civila och militära personer, vilka kunde åtaga sig att svara för det rätt omfattande organisationsarbetet. I detta syfte tillskrives ett antal personer, vilka med något enstaka undantag genast förklarade sig villiga att ingå i ett, som det kallades, arbetsutskott. Personerna i detta voro: fanjunkaren K. E. Andersson, I. 14, vaktmästaren, värnpliktige G. Björck, Sandviken, löjtnanten, fanjunkaren i 1. 14 reserv A. J. Ek, Gefle, kaptenen Hj. Eriksson, I. 14, fanjunkaren R. Lindström, I. 14, furiren H. Månson, I. 14, kaptenen N. E. Nielsen, I. 14, riksdagsmannen, f. d. värnpliktige Per Persson, Runemo, överstelöjtnanten S. Ryman, I. 14, kaptenen i I. 14 reserv S. Söderhjelm, Gefle, och redaktören, f. d. värnpliktige Victor A. Östlund, Gefle. Detta arbetsutskott samlades till sitt första sammanträde under regementschefens ledning den 29. januari i år, varvid enhälligt beslöts att söka bilda en kamratförening.

Vid detta första sammanträde dryftades även frågor rörande anordnande av en enkel festlighet, vid vilken föreningen skulle bildas, rörande stadgar, medlemsblad, föreningsmärke samt rörande försök att erhålla frivilliga bidrag för organisationsarbetets genomförande.

Festligheten beslöts skola gå av stapeln söndagen den 14. augusti, alltså på en regementets månadsdag. Förslag om dess avhållande under september förkastades med hänsyn till i denna månad förekommande val.

Beträffande stadgarna uppdrogs det åt ett underutskott att utarbete desamma. Underutskottet, som av praktiska skäl borde bestå av i Gefle bosatta personer, kom att bestå av överstelöjtnant Ryman såsom ordförande, redaktör Östlund, kaptenenerna Söderhjelm och Nielsen samt löjtnant Ek. Förslaget till stadgar skulle föreläggas arbetsutskottet vid ett senare sammanträde.

Utarbetandet av riktlinjerna för medlemsbladet överlämnades likaledes till underutskottet, som till nästa sammanträde med arbetsutskottet skulle framlägga förslag i ärendet.

Frågan om föreningsmärke rönte samma öde.

Vad slutligen de frivilliga bidragen beträffar, borde man i upprop om kamratföreningens bildande angiva, att sådana tacksamt emottagas, varjämte tänkta gynnare borde personligen uppsökas.

Den 19. maj kunde så arbetsutskottet sammanträda för andra och sista gången. Vid detta lämnades först och främst en redogörelse för sedan föregående sammanträde vidtagna åtgärder. Det var underutskottet, som därvid förde ordet. Sålunda meddelades, att medlemsanskaffningen gick framåt med stora steg. Ombud hade utsetts inom olika socknar inom såväl det äldre som det nuvarande inskrivningsområdet, vilka ombud hade åtagit sig att stimulera till deltagande i den planerade föreningen. Vidare lämnades den upplysningen, att många ställt sig mycket välvilliga i fråga om frivilliga bidrag. Bland dessa gynnare märktes förutom en massa privatpersoner särskilt de s. k. uddemantalskassorna (legokassorna) inom inskrivningsområdets socknar. Från flera av dessa ha avsevärda belopp ställts till arbetsutskottets förfogande. Förståelsen för föreningens syfte, som därvid visats, är värd allt beröm och föreningen är härför djupt tacksam. En redogörelse för influtna bidrag återfinnes på annat ställe i "Bocken". Det må i detta sammanhang omnämnas, att den förste, som anmälde sig såsom medlem, också sände ett bidrag, vilket var ett gott varsel och verkade uppmuntrande på arbetsutskottet. Denne först anmälde medlem var kamrer Sigurd Erikson, Gävle.

För festligheterna den 14. augusti fastställdes ett program, som nu tillställts de flesta deltagarna och i övrigt införts i detta nummer.

Stadgeförslag godkändes och beslöts, att detta skulle föreläggas vid föreningens bildande den 14. augusti. Stadgarna komma efter godkännande att införas i ett kommande nummer av "Bocken".

De riktlinjer för ett medlemsblad, som underutskottet hade att utarbeta, tarva icke någon närmare utläggning. De framgå av detta första häfte. Namnet "Bocken" är hämtat från regementets fana, som förr bestod uteslutande av den gyllene bocken på svart-vitt fält men allt sedan konung Oscar II:s tid utgöres av den svenska blå-gula duken med regementets vapen i dess mitt. Enär vapnet är fälttecken för alla, som tillhört eller tillhöra Hälsinge regemente, må icke gästrikarna känna sig tillbakasatta av hälsingarna, vars vapen bocken är. Tvärtom gästrikarna få taga åt sig äran att numera härbärgera regementet och kunna således sägas äga regementet. Med andra ord, gästrikar och hälsingar gå sida vid sida och taga fullt ut lika stor del i regementets verksamhet i helg och söcken. Avsikten är att tillsvidare utgiva ett nummer av "Bocken" årligen. Skulle intresset visa sig vara tillräckligt stort, kan det hända att antalet nummer per år kan komma att ökas.

Föreningsmärket säljes för första gången vid festen den 14. augusti. Olika förslag till dess utseende hava varit under diskussion. Resultatet är emellertid framkommet efter omröstning inom arbetsutskottet. Enbart den gyllnene bocken, fästad å nål, var en skarp konkurrent till det fastställda märket.

Hittills har det alltså endast varit prelimära arbeten, som utförts. Själva spelöppningen äger rum i dag den 14. augusti, då det är att förmoda, att de samlade anmälda deltagarna enhälligt besluta, att föreningen skall komma till stånd.

Må föreningen gå en lyckosam framtid till mötes.

Sven Ryman.

Till kamratföreningen skänkta frivilliga bidrag

uppgå den 30. juli till *kr. 1,578:—*.

Arbetsutskottet frambär härför sitt tack.

Frivilliga bidrag emottagas alltjämt med största tacksamhet; postgiro 137332.

Gefleborgs Läns Sparbank

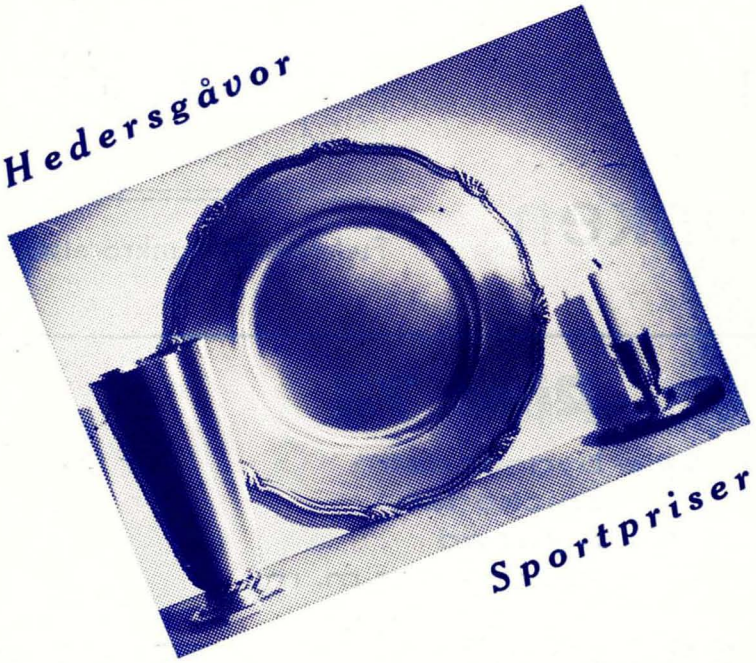
Gefle

Grundad år 1863

Avdelningskontor på ett trettiotal platser inom länet.

Betalar alltid högsta ränta å insatta medel.

Utlämnar lån på fördelaktiga villkor.

"Flera generationer ha köpt **Silver** hos oss och blivit belåtna."

Wahlbergs

Juvelerarefirma

Drottninggatan 33
GEFLE

Vill Ni ha en sportstuga . . .

eller är det något annat som Ni länge önskat Er – men icke ansett Eder ha råd att köpa? Öppna då konto hos oss och föresätt Er att spara regelbundet, så blir Ni snart i tillfälle att skaffa Er det Ni helst vill ha.

Spar hos **GEFLE STADS SPARBANK**

Köp Edra mejeriprodukter

från

Gefleortens Mejeriförening

Sundsvalls Enskilda Bank Aktiebolag

Kontor i Gefle: Drottninggatan 28

Aktiebolaget Jordbrukarbanken

Drottninggatan 35
Gävle

Fullständig bankrörelse

Skånelagret

S. Centralgatan 6 - Gefle
Telefon 207 och 787

Bästa inköpskälla för
In- och utländska Frukter, Grönsaker
Rotfrukter. Konfekt och Chokladvaror
en gros

Ring 78

vid behov av byggnadsträ
snickerier
plywood
väggplattor m. m.

A/B O. LARSSON & C:o, 2 Tvärgatan 5-6, Gefle

Vapendragare

Köp Edra möbler hos
A.-B.
Möbelproduktion
Gefle, S. Kungsg. 3. Tel. 176, 177

Opel Chevrolet Oldsmobile
Pontiac Buick
-personautomobiler lämna i var sin klass bästa valuta för pengarna.
Stor sortering i bättre begagnade bilar och motorcyklar.

A/B BRÖDERNA HANSSON

N. Centralgatan 15, Gefle Tel. 3859, 4359, 6059
Storvik Tel. 59, 159

RAMEN

köper Ni
hos

Norelius & Thorssell A/B
Drottninggatan 6
Tel. 159, 254

OLSSONS
BLOMSTERHANDEL

Telefoner 416 & 3916. Nygatan 15, Gefle

Svanens

Flaneller
Kulörta Bomullstyger
Hemslöjdsgarner
(äkta färger)
rekommenderas

Gefle Manufaktur
Aktiebolag
Strömsbro

Pris 50 öre

Gefle 1938. Gefleborgs Tryckeri Aktiebolag

Bocken 1938
Dokumentet är skannat med upplösningen 300 pixlar/tum (120 pixlar/cm) och är direkt överfört till filformatet PDF (ver 5.0 eller senare). Arbetet har utförts av **Ulf Holmberg 2008-04-10**.